

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 58) — Nowa rzecz **6 maja 2024**

Tłumaczenie PL: Gorzowskie Centrum Biblijne – 1 lutego 2026

Witajcie w 58. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Obecnie przyglądamy się Soborowi Jerozolimskiemu z 15. rozdziału Dziejów Apostolskich. Doszliśmy do swoistego punktu kulminacyjnego, w którym Jakub, przewodniczący sądu, wystąpił na forum. Aby poprzeć świadectwo Piotra, Pawła i Barnaby, Jakub sięgnął do Pisma. Nie było innej drogi, jeśli miał wydać taki werdykt, jaki wydał. Nie można tego uczynić bez autorytetu Pisma.

Nie mogę wystarczająco podkreślić, jak ważny jest ten punkt, ponieważ w Prawie Boga znajduje się jasne i jednoznaczne przykazanie, które stwierdza, że nieobrzezany poganin nie może należeć do domu Abrahama. W istocie jest on odcięty. Tego nie da się zmienić ludzką opinią, lecz jedynie Słowem Boga. Pismo jest ostatecznym autorytetem.

W poprzednim odcinku widzieliśmy, jak wiele fragmentów Pisma świadczy o tym, że Bóg uczyni nową rzecz. Im lepiej to rozumiemy, tym jaśniejsze stają się inne kwestie, które musimy jeszcze omówić. W Liście do Efezjan, rozdziale 2, Paweł przedstawił całą tę narrację chrześcijanom pochodzenia pogańskiego w Efezie. Postuchajcie, jak to ujął:

List do Efezjan 2:11 — Tak więc wy, poganie z urodzenia, zwani nie obrzezanymi przez tych, którzy ze względu na znak uczyniony ludzką ręką na ich ciele zowią się obrzezanymi... **(BWP)**

Kiedy uważnie czytacie listy Pawła, zauważycie, że przez te listy przewija się motyw obrzezania. Była to największa kwestia tamtych dni. Bóg uczynił coś tak radykalnego, że Żydzi byli zdezorientowani. Nie mogli uwierzyć w to, co widzieli, lecz było to prawdziwe dzieło Boga.

List do Efezjan 2:12 — ...pamiętajcie, (12) że kiedyś byliście poza Chrystusem; uchodziliście za obcych względem społeczności izraelskiej; nie mieliście też udziału w obietnicach przymierzy; byliście pozbawieni i nadziei, i Boga na tym świecie. **(BWP)**

Paweł właśnie przedstawił to, jak Żyd postrzegał poganina. Żydowska perspektywa wobec pogan była bardzo prosta: byłeś obcym, cudzoziemcem. Nie miałeś udziału we wspólnocie Izraela. Nie przysługiwały ci błogosławieństwa ani obietnice. Byłeś obcy wobec przymierzy obietnicy. Nie miałeś nadziei. Byłeś bez Boga. Tak wyglądała żydowska perspektywa poganina — i czy była ona trafna? Tak, była. Paweł to wszystko wyłożył, abyś zrozumiał, co znaczyło być poganinem. Ale to jest dobra nowina:

List do Efezjan 2:13 — Lecz teraz, zjednoczeni z Chrystusem Jezusem, wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. **(BWP)**

Poganie zostają zjednoczeni z Izraelem przez krew Jezusa. Dlatego ten przełomowy moment w historii, gdy Bóg tak umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, zmienił świat. Zmienił wszystko — nawet samą dynamikę Izraela. Z definicji była to zupełnie nowa rzecz.

List do Efezjan 2:14 — Chrystus bowiem jest dla nas uosobieniem pokoju przez to, że z Żydów i nie Żydów, burząc istniejący między nimi mur wrogości, uczynił w swoim ciele jeden lud [Boży]. **(BWP)**

Co Paweł miał na myśli, mówiąc: „**uczynił w swoim ciele jeden lud**”? Paweł mówił, że Jezus uczynił obrzezanego Żyda i nieobrzezanego poganina jednym (echad). Tak jak mąż i żona stają się jednym, tak Żyd i poganin stają się jednym. Tak jak Ojciec i Syn są jedno, tak Żyd i poganin stali się jednym. Mur oddzielenia, który został ustanowiony przez samego Boga w Jego Prawie, został zburzony.

W **Księdze Rodzaju 17:14** czytamy: **Nie obrzezany zaś mężczyzna, któremu nie obrzezano ciała napletka, taki człowiek niech będzie wyłączony ze swej społeczności, gdyż złamał przymierze ze mną. (BP)**

To był mur oddzielenia. Żaden nieobrzezany poganin nie miał miejsca w domu Abrahama. Istniał potężny mur oddzielający obrzezanych od nieobrzezanych — i został on ustanowiony w samym Prawie. Lecz teraz, w Jezusie, ten mur został zburzony. Jak powiedział Paweł w Liście do Efezjan 2:14: „Jezus uczynił z obydwu jedno”. Mam nadzieję, że potrafisz dostrzec, jak radykalnie zadziałał Bóg.

Ewangelia Jana 10:16 — posłuchaj, co powiedział Jezus: **Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. (BT)**

Zauważ: Jezus powiedział „inne owce, które nie są z tej owczarni”. Innymi słowy, „ta owczarnia” to Izrael — fizyczni potomkowie Abrahama — ale Jezus ma także inne owce, które do niej nie należą, i musi je przyprowadzić. Mówi o poganach. Wyciągnie resztkę spośród narodów, którzy uwierzą w Niego i uznają Go za Pana i Zbawiciela.

Czy miały istnieć dwie oddzielne owczarnie, wyraźnie rozróżnione od siebie? Jezus powiedział, że przyprowadzi obrzezanych i nieobrzezanych, i będzie jedna owczarnia i jeden Pasterz. To jest radykalnie nowa rzecz.

Ewangelia Jana 11:51–52 — Tego jednak nie powiedział sam od siebie, ale jako najwyższy kapłan w owym roku wypowiedział prorocтво, że Jezus miał umrzeć za

naród, (52) a nie tylko za naród, ale także, by rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno. **(BT)**

Tym przełomowym momentem w historii był Jezus. Coś nowego miało nadejść i coś nowego miało się wydarzyć — coś, co nigdy wcześniej nie miało miejsca.

Przechodząc do modlitwy arcykaptańskiej Jezusa, postuchaj, co powiedział:

Ewangelia Jana 17:20 — Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; (BT)

Innymi słowy, Jezus modlił się nie tylko za swoich uczniów, ale wstawiał się również za tymi, którzy uwierzą w Niego przez ich słowo. Powiedzmy to jasno: jedynym powodem, dla którego ja wierzę w ewangelię, jest to, że żydowscy apostołowie poszli na świat i głosili ewangelię. Jak czytamy w Dziejach Apostolskich, ich nauka jest fundamentem wiary. Mamy trwać w nauce apostołów i w wierze.

A zatem wszyscy, którzy przyjęli ewangelię, przyjęli ją dzięki temu, że apostołowie wyszli i głosili. Szczególny nacisk należy położyć na Pawła, ponieważ to on poszedł do narodów pogańskich, głosił dobrą nowinę i dał poganom nadzieję. Teraz Żyd i poganin mają być zgromadzeni z całego świata jako jeden nowy człowiek w Mesjaszu Jezui.

Ewangelia Jana 17:20–21 — Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; (21) aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcie, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (BT)

Te słowa są radykalne w najwyższym stopniu. Sam Jezus modlił się do swojego Ojca — a jaka była Jego intencja? Aby obrzezani i nieobrzezani byli jedno i odzwierciedlali jedność Ojca i Syna.

Bądźcie czujni. Wrócimy z kolejnymi odcinkami, kontynuując temat Soboru Jerozolimskiego. Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

KONIEC ODCINKA 58